

פרק כ

עונשין קבוציים.

פרק כ

פקודות:

מס' 22 לש' 1926
מס' 5 לש' 1928
מס' 32 לש' 1929
מס' 35 לש' 1929
מס' 30 לש' 1934
מס' 31 לש' 1934

פקודה הקובעת הוראות להטלת קנסות ועונשין אחרים על תושבי כפרים ואזורי שבטים במקרים ידועים.

[16 במאי 1926]

השם הקצר

1. פקודה זו תקרא פקודת העונשין הקבוציים.

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן, מלבד אם ענין פירוש

הכתוב יחייב פירוש אחר —

„אזור“ פירושו כל אזור שחלה עליו פקודה זו ;

„תושב־בר־קנס“ פירושו תושב זכר שבאזור שאינו פחות מבן שמונה עשרה שנה.

3. (1) פקודה זו תהא נוהגת באותם מקומות בפלשתינה (א״י) הפקודה תחול על אזורים שפורשו בתוספת לפקודה זו ובאותם מקומות אחרים שהנציב העליון יכריז עליהם בצו שיש להוסיפם על אותה תוספת :

מס' 5 לש' 1928

מס' 30 לש' 1934

בתנאי שפקודה זו לא תהא נוהגת בשום מקום שהוא חלק מאזור עיריה, אלא באזורו של מזכיר הממלכה.

(2) הנציב העליון יהא רשאי, כל אימת שימצא למועיל, להוציא מקום מכלל התוספת דלעיל, ומאותה שעה תחדל הפקודה לחול על אותו מקום.

4. אם סבור הנציב העליון שאיזה אזור או חלק הימנו נמצא במצב מסוכן ופרוע, יכול הוא להכריז על כך בצו וליתן הוראות שחיל המשטרה החונה כרגיל באותו אזור או בחלק הימנו יוגדל למשך אותה תקופה שתפורש בצו כדי אותו שער שהוא ימצא לנחוץ, והתושבים־בני־הקנס שבאותו אזור או שבחלק הימנו ישאו בהוצאות שנגרמו ע״י אותה הגדלה.

כחות משטרה נוספים
מס' 30 לש' 1934

קנס קבוצי על אזור

5. (1) אם נעשתה עברה או נגרם הפסד או נזק לרכוש, ויש לו למושל המחוז טעם להאמין שתושבי האזור –

(א) עברו את העברה או גרמו להפסד או לנזק; או

(ב) התעלמו מהעברה או סיעו בדרך מן הדרכים לעברה או להפסד או לנזק; או

(ג) לא עזרו בכל כחם לגלות את העברין או את העברנים, או כדי להביא לידי מאסרו או מאסרם; או

(ד) העלימו עינם ממנוסתו של עברין או של מי שחשוד בעברה או שיש לו יד בהפסד או בנזק; או

(ה) התחברו על מנת להשתיק כל עדות ממשית בדבר העברה או בדבר ההפסד או הנזק.

יכול הוא לאחר שחקר ודרש בדבר, לצוות, בהסכמתו של הנציב העליון, להטיל קנס שיגבה באפן קבוצי מהתושבים־בני־הקנס של האזור.

מס' 35 לט' 1929

(2) אפשר ליתן את הצו בין שהעברה או ההפסד או הנזק לרכוש אירעו קודם להכרזת האזור שנעשתה בו העברה או נגרם בו ההפסד או הנזק כאזור שנוסף על התוספת ובין שאירעו לאחר מכן.

דמי פצוי

6. (1) לאחר שחקר ודרש מושל המחוז בדבר יהא רשאי לצוות שמתוך הקנס שיוטל בהתאם לסעיף הקודם, ישולמו דמי פצוי לכל אדם שסבל כתוצאה מהעברה שבגינה הוטל הקנס או כתוצאה מההפסד או הנזק ברכוש שבגינם הוטל הקנס.

מס' 35 לט' 1929

(2) בקשה בדבר דמי פצוי תוגש בכתב ע"י האיש הנפגע או בא כחו, תוך שני חדשים מיום שאירעה העברה או מיום שנגרם הפסד או נזק לרכוש.

(3) מקום שהסבל שמבקשים עליו דמי פצוי הוא מות, רואין את אשת המת, צאצאיו והוריו בחזקת נפגעים.

(4) לא ימלאו כל בקשה בדבר דמי פצוי לכשנתברר שהמבקש או המת השתתפו בהתנהגות הרעה או שראויים הם לגנאי בקשר עם כך.

(5) כל צו שניתן עפ"י סעיף זה יהא טעון אשור מאת הנציב העליון.

7. חקירה ודרישה הנערכת בהתאם לפקודה זו תערך ככל האפשר בצורת משפט בפני שופט שלום המשתמש בשפות דחוף.

8. כל קנס, דמי פצוי או הוצאות כחות המשטרה הנוספים שנצטוו גביה קנס, וכו' לשלם בהתאם לפקודה זו יחולקו ע"י מושל המחוז בין התושבים-בני-הקנס שבאזור או שבחלק הימנו הנוגע בדבר, ויגבו כדרך שקבע החק הנוהג באותה שעה לגביה מסים המגיעים לממשלה. בתנאי שיכול מושל המחוז לפטור איזו אנשים או מעמד או חלק מאותם תושבים מאחריות של השתתפות בחלק כל שהוא מהקנס, מדמי הפצוי או מההוצאות.

9. (1) אם ניתן צו עפ"י סעיף 5 לתשלום קנס והוצאות ע"י התושבים של איזה אזור, הרי כל אדם שהוטל עליו תשלום חלק מזה, יכול, בתוך חמשה עשר יום מיום הודעת הצו, להגיש בקשה לבית המשפט המחוזי בדבר תקון הקצבה שהוטלה עליו.

(2) עפ"י בקשתו של בעל הבקשה יספיק לו מושל המחוז חנם העתקה אחת מצו ההקצבה.

(3) הוגשו יותר מבקשה אחת נגד הצו, יכול בית המשפט להורות שכל הבקשות תצורפנה יחד לשם עיון בהן.

(4) לא יעיינו בשום בקשת תקון אלא אם כן שלם המבקש לבית המשפט את הסכום שהוטל עליו עפ"י צו ההקצבה.

(5) משעיין בית המשפט בבקשה, יכול הוא לדרוש מבעל הבקשה שיביא ראיות בדבר אמצעיהם החמריים של כל אחד ואחד מהאנשים שהוטל עליהם תשלום עפ"י צו ההקצבה.

(6) אם סבור בית המשפט שהסכום שהוטל על בעל הבקשה עולה על הסכום שהיה עליו לשלם, יכול בית המשפט להפחית לפי זה מהסכום:

בתנאי שלא תעשה כל הפחתה אלא אם כן סבור בית המשפט שהסכום שהוטל לכתחילה היה בלתי יחסי במדה מרובה אל אמצעיו החמריים של המבקש.

בקשה לבית המשפט נגד
ההערכה

(7) מקום שהפחית בית המשפט מהסכום שהוטל על בעל הבקשה, יפחיתו מהסך הכולל של הקנס או של דמי הפצוי כסכום שהופחת, ולא יעשו שניים בסכומים שהוטלו על כל אדם חוץ מבעל הבקשה.

(8) אם נתמלאה בקשה לא ינתן צו בדבר הוצאות.

10. ניתן צו עפ"י סעיף 5 ונתגלו לאח"כ האיש או האנשים שהמיתו את האדם או שגרמו להפסד או לגזק, ישובו ויגבו מאותו האיש או מאותם האנשים את הסכום שחייבים התושבים בתשלומם (בין אם שולם למעשה הסכום או מקצתו ובין אם לא שולם) בדרך משפט שיגיש היועץ המשפטי לפני בית משפט המוסמך לדבר, וישולם לתושבים האמורים בשעור אחריותם לפי הצו:

חזרה על חעברין
לכשנחפס

בתנאי שאותו גילוי לא יחשב כפוגע באחריותו של כל תושב לשלם את הסכום שהוטל עליו.

11. שום דבר האמור בפקודה זו לא יפטור אדם מכל ענש או אחריות שהיו מוטלים עליו אלמלא חוקקה פקודה זו.

אין הפקודה באה לפגוע
באחריות אישית לענש

12. (1) יכול הנציב העליון למנות פקיד ממשלתי שימש בסמכויות של מושל מחוז עפ"י פקודה זו, ויכול הוא למנות יותר מפקיד אחד כזה, וכל פקיד שנתמנה כך יהא דינו כדין מושל מחוז לצורך פקודה זו וישתמש בסמכויותיו של מושל מחוז עפ"י פקודה זו בכל אזור שפקודה זו נוהגת בו.

הסמכות למנות פקידים
שימשו בסמכויות של
מושל מחוז
מס' 32 לש' 1929

(2) שום דבר האמור בסעיף זה לא ימנע מושל מחוז מלהשתמש בסמכויות של מושל מחוז עפ"י פקודה זו.

יכול הנציב העליון להתקין תקנות בדבר –

תקנות
מס' 30 לש' 1934

(א) הפרוצידורה שינהגו על פיה בכל משא-ומתן משפטי שעפ"י פקודה זו או ביחס לכך, וגם בדבר

(ב) המסים שישולמו בקשר עם כך.

התוספת

(סעיף 3)

א. מחוז ירושלם.

15 מיוס—
9.9.29

1. מחוז ירושלם, לרבות אזורי העיריות שבו.

2. נפת בית לחם:—

(א) כפרים—

אל ח'דר

ודי פוכין

(ב) אזורי שבט—

אל עבדיה

אר-רשדה

אל סוחרה

את-תעמירה

3. נפת חברון:—

(א) כפרים—

אד-דהרייה

דורא

(ב) אזורי שבט—

ערב אל ג'הלין

ערב אל כעבנה

ערב אצ צראיעה

4. נפת יריחו:—

אזורי שבט—

דויוך

כעבנה

נעימה

5. נפת ירושלם:—

כפרים—

בית אכסא

אל ולג'ה

6. נפת רמאללה:—

כפרים—

בית רימא

דיר ג'ריר

אבוין

15 מיוס—
13.8.29